

kunne tænke jer, ja eller nej, og giver befolkningen en reel mulighed for på det her tidspunkt af den fase, man skal igennem, at sige fra.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jamen jeg må spørge hr. Kristian Thulesen Dahl: Hvad skal man så gøre, når man gerne vil have en debat imellem befolkningerne? Hvis vi holder en vejledende folkeafstemning i Danmark, er det jo den danske befolkning, der debatterer med sig selv. I konventet sidder der repræsentanter for parlamenterne i 25 lande, der sidder repræsentanter for 25 regeringer. Hvordan kan man erstatte den debat med noget andet? Hvordan kan man erstatte den debat, der foregår i konventet, der er så bredt sammensat, med en folkeafstemning i Danmark, som udgør en procentdel, en lille procentdel af de samlede europæiske befolkninger?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil bare gerne på baggrund af fru Elisabeth Arnolds spørgsmål spørge hr. Kristian Thulesen Dahl, om der ville være noget til hinder for, at andre lande også kan holde vejledende folkeafstemninger om konventets udkast. For det kunne jo være en ganske udmærket idé.

Hvis det var det, der lå i fru Elisabeth Arnolds melding, at vi skal opfordre til, at også de andre lande holder vejledende folkeafstemninger, når vi kender konventets udkast, så synes jeg da, at det kunne være en glimrende idé.

Så det spørgsmål vil jeg gerne stille hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 20.40

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Ja, og det er gjort hermed.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg takker for hr. Keld Albrechtsens hjælpsomhed, men jeg ville bare sige, at det er slet ikke fru Elisabeth Arnolds udgangspunkt.

Altså fru Elisabeth Arnolds udgangspunkt har vi haft så utrolig mange debatter om herne i Folketingssalen i forbindelse med EU, det er, hvordan man kan holde befolkningerne ude, altså uden for muligheden for at påvirke. Jeg troede engang, at De Radikale stod for sådan et spørgsmål om, hvordan man netop kunne sikre bl.a. vejledende folkeafstemninger, så at man

sikrede, at det var befolkningerne, der gav udtryk for, hvad man ville, og hvad man ikke ville, specielt når det drejede sig om sådan noget som at afgive suveræniteten, noget, som gør, at et andet organ, her EU, kan lovgive over for den danske befolkning.

Altså hr. Niels Helveg Petersen lavede et grundlovsseminar – jeg tror, det var på Hinds-gavl – som var utrolig inspirerende, og hvor det bl.a. handlede om, hvordan man kunne inddrage befolkningen reelt bl.a. ved vejledende folkeafstemninger.

Men det er aldrig noget, vi hører fra Det Radikale Venstre; der handler det jo om, hvordan man kan undgå, at befolkningerne får indflydelse på processen, og hvor man netop skal have det bragt helt ud på kanten og så spørge befolkningen på et tidspunkt, hvor man så kan stille det op på en måde, så befolkningen får indtrykket af ikke at have et reelt valg og så altså bliver nødt til at stemme, som jeg har sagt, enten ja eller ja. Og hvis den ikke gør det første gang, så kommer der en afstemning 2 eller en afstemning 3, hvor man får mulighed for at rette den fejl, som bl.a. Det Radikale Venstre og andre måtte mene at befolkningen har begået.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Villy Søvnald som ordfører.

Villy Søvnald (SF):

Forslagets indhold er at afholde en vejledende folkeafstemning i efteråret 2003, efter at konventet har afsluttet sit arbejde, men inden regeringskonferencen går i gang, dels for at muliggøre en bred og dybtgående offentlig debat, som der står i bemærkningerne, dels for at sikre den danske befolknings direkte indflydelse på forhandlingerne, mens traktatudkastet stadig kan ændres, dels for at undgå, at befolkningen stilles over for et færdigt traktatudkast, hvor man kun sige ja eller nej, dels for at udstyre Folketinget med et direkte folkeligt mandat, og dels for at få et fingerpeg om, hvilke spørgsmål der er de vigtigste.

Samtidig foreslår Enhedslisten i beslutningsforslaget, at også eventuelle mindretalsudkast kan indgå i temaet for den vejlede folkeafstemning.

I SF har vi en lang tradition for at være tilhængere af folkeafstemninger. Jeg synes, at det, der er værd at diskutere indholdsmæssigt i forhold til Enhedslistens forslag, er: Hvor sikker er den forudsætning, at selv et velforberedt konventionsarbejde bærer os direkte over i en rege-